

מכשף-אליל בעולם המחשב

חיזוי מאורעות עולמיים, כלים אחרים מן הטכניקה של יעוץ אישי. הנה, כי כן, מספר לנו דאין רודהאר, אחד מרבי-האסטרולוגים של תקופתנו, שבשנת 1984 לערך יפתח דף חדש בתולדות העולם, שבמהלכו תועמד האנושות במבחן האנושיות.

הבנתנו את העולם, לרבות עצמנו, וידיעתנו את עצמנו כחלק מן העולם — תתרחב. תופעות חוצ'מדעיות תזכירנה למיסגרת תיאורטית. תתפתחנה מיסגרות הזדהות רחבות יותר ויותר, עד שתתבססנה על הווייה האנושית ככלל-עולמית. יקומו יחידים בעלי סגולות אישיות נדירות ועוצמה, שניהגו ציבורי-ענק אל תוך העידן החדש. האחדות האנושית תעומת עם אינטליגנציות לא-אנושיות מוכובים אחרים. משמעות מיוחדת מיוחדת מיוחדת לחודשים הראשונים של 1990, שאז יגיע התהליך לשיאו, והמצב העולמי החדש יתבסס.

שינוי זה, קרוב לוודאי, לא יהיה דרמטי. הוא יהווה המשך להתפתחויות עכשוויות. אנחנו מסתגלים למציאות משתנה בקצב מתיר (ראה, "החל העתיד", לאלוין טופלר). אם לנסות לפרש את דבריו של דאין רודהאר, הרי שבמקביל מושג הדגש על הגשמת אינדיבידואליות ואמת בחיי הפרט (העקרון של זכויות האדם, התנועה לשיחרור האשה) ועל הרחבת מיסגרות ההזדהות החברתיות (הגושים של מזרח ומערב, הפאן-אפריקאיות, השוק האירופאי המשותף, האו"ם, תופעת הגורו). העידן החדש יביא תהליך זה לשיא: עצמאות הפרט מחד, ומיסגרת עולמית כוללת של אירגון פוליטי וכלכלי מאידך. תיאור זה מתיישב היטב עם טיעונם של מדעני-עתיד, שאומרים הבעיות אשר המאה ה-21 תציב בפני האנושות יחייב התארגנות כלל-עולמית במאמץ לפיתרון.

מזרח בעיני עור יותר דבקתו של הרצל ליפשיץ בגורלו הוורוד של השאה הפרסי. ליפשיץ מסתמך על מפה אסטרולוגית של השאה, שפורסמה בעיתון הגרמני "נויט וולטשאו" מ-31 באוקטובר 1974, ואשר איש-עסקים ישראלי ממוצא פרסי, יעקוב משיאן (לשעבר אלוף איראן ושווייץ בשחמט), שהינו אסטרולוג חובב, הביאה לליפשיץ. משיאן הזהיר את ליפשיץ, שהמפה מוטעית, כפי הנראה, משום שהתחזיות הנילוות אליה באותה כתבה התבדו, ואולם ליפשיץ העדיף כנראה את היסיון כדי לזכות בפרסום.

ובאמת, תמוה בעיני לטעון, כי השאה נמצא במלוא כוחו, בעוד איית-אללה חומייני שולט באיראן ואשת השאה נטושת אותו לאנחות, בנוטלה עימה את יורש העצר... אבל נניח לרכילות.

הראיון עם ליפשיץ חרה לי, משום שהוא מיכשול על דרכה של האסטרולוגיה לתפוס מקום בחברה המודרנית. הטכניקה האסטרולוגית זכתה לשיא של שיכ-לול, וכאשר היא מיושמת בידיים מיומנות היא מאפ-שרת תחזית בדיוק של שעה ואיבחון מובהק. ההנחה המנחה היא, שאדם או רצף מאורעות אינם מתפתחים רק משום השרשרת הסיבתית שבעבר, אלא גם לקראת יעד מתידי, כך, למשל, מתפתח התינוק האנושי לא רק כתוצאה של התחלקות התאים בגופו, אלא גם לקראת צלם אנוש שהוא צריך ללבוש. בדרך התפתחותו, כמו

אסטרולוג, וכמי שמתעניין בתהליך העידכון שעור-ברת האסטרולוגיה בשנים האחרונות, קראתי בתר-עומת את הראיון עם האסטרולוג הרצל ליפשיץ ("העולם הזה" 2177) וצר לי שהציבור נתון לחסדיהם של אסט-רולוגים כמו מר ליפשיץ, בהזדקק למידע על תחום לא מוכר זה, הנתון לדעות-קדומות ופרוץ לשלטנות וגניבת-דעת.

האסטרולוגיה היא תורה מתמטית, בדומה לתורת ההסתברות, למשל. המפות האסטרולוגיות למיניהן הן תיאור גראפי של נוסחות, המעמידות נתונים אסטרו-נומיים באופן היוצר ביניהם זיקות מתמטיות הוות-משמעות וניתנות לפיענוח. מאמץ רב מושקע בחלקים רבים של העולם על-ידי אסטרולוגים, לבנות מפתחות לתירוטם הצופן האסטרולוגי באורח מדויק ומשמעותי לתחומים מגוונים של החיים המודרניים, כמו פסי-כולוגיה, כלכלה, פוליטיקה, חקלאות, מטאורולוגיה ועוד.

בבסיס המחקר המדעי מונחת ההנחה, כי ישנם חר-קים יסודיים בפעולת מערכת היקום. מן הניסיון היומי יומי נקל להבין את הרעיון, שסדר ניכר טוב יותר במבט מרחוק מאשר בהתבוננות צמודה, או אף הימצ-אות בחלק פועל של מערכת. על רעיון זה מבוססת האסטרולוגיה. אנו צופים בהתבטאות הסדר בחלק מרו-חק של אותה מערכת, ולומדים ממנו בדרך האנאלוגיה על הסדר בחלק המערכת שבתוכו אנו מתפקדים. באלפי שנות קיום והתפתחות האסטרולוגיה הצטבר מידע עצום מתצפיות, והוא מאפשר היום, כשהנתונים האסטרולוגיים מדייקים, לנתח בכלים אסטרולוגיים אותם נתו-נים אסטרונומיים ולהגיע למסקנות מובהקות ומדוק-דקות.

מאליו יובן איפוא, שאמנות על כוחם המאגי של מיספרים, או פיענוח רמזים בדבריהם של נביאים מן התנ"ך, האם חסר כל שייכות לעבודתם של אסטרו-לוגים בני-זמננו ולתורת האסטרולוגיה. נראה חשוב בעי-ני להביא לידיעתו של הציבור הבחנה חשובה בין שתי טכניקות אסטרולוגיות, אשר תסלק ערפל רב מן הנושא. המידע היסודי אודות נטיות אופיו של אדם, כמו גם על התנהגות מאורעות בחייו, למד ממפת פני השמיים, כפי שנצפתה ברגע לידתו של אותו אדם ממקום לידתו. ואולם כיצד ניתן לקבוע את רגע לידתה של מדינה או את רגע היווצרותה של עם?

אסטרולוגים רבים מרואיינים באמצעי-התיקשורת ו"מתבטאים" על מאורעות לאומיים, או אף עלומים — מבלי להזכיר קושי עקרוני זה. כאשר הם נכשלים — מאבדת האסטרולוגיה מאמינותה. דוגמה טובה, לקשיי סיגול הטכניקה של יעוץ-אישי לתחזית-לאומית ניתן לראות בכישלונן של ליפשיץ, כאשר טעה לחזות כי מכבי תל-אביב תזכה השנה באלופות אירופה בכדורסל. ליפשיץ ראה ב"מפת המדינה" הלחלה בתחום של תר-בות-פנאי ותחביבים. הוא ניסה לתרגם מידע זה לאי-רוע מסוים אפשרי, והימר על מכבי תל-אביב. ישראל, "העדיפה" את האירוויזיון.

אסטרולוגים מיומנים ברחבי העולם פיתחו, לצורך

הנני מתייחס למאמרו של אורי אבנרי, "בגין האחר" ("העולם הזה" 2175). במאמר זה הציג העורך את החלטתו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, לבטל את האי-סור על הוצאה להורג של מחבלים, כהחלטה שנתקבלה "בעת ריתחה", כתגובה לזוועה בנהריה". כמו כן הוזכר העורך את הטבח בדיר-יאסין, תוך השוואתו לטבח בכפר קאסם.

אולם אין לי עניין רק בהחלטות של עת ריתחה, אלא גם בנושא שהוצג במאמר כבדרך אגב: הזוועה בדיר-יאסין.

הנוק שנגרם לעם ישראל ולעם היהודי כולו, כתור-צאה ישירה מהזוועה בדיר-יאסין, לא ניתן להערכה. אולם כדי להכיר בתוצאה האמיתית של אותה זוועה יש לחזור לשנות ה-40' הראשונות.

יחס הבריטים ליישוב היהודי בארץ ידע תנודות של גאות ושפל, בהתאם למח שהכתיבו האינטרסים הברי-טיים באזור בכלל ובארצות-ערב בפרט. אך מחודש מאי 1942 גיבשה בריטניה את עמדתה לגבי מיפעל התחיה היהודי והציונות, וזאת כתוצאה מוועידת בול-טימור, אשר בה ניצחו אנשי דויד בן-גוריון, שתמכו בהקמת מדינה יהודית מייד אחרי סיום המלחמה, תוך הישענות על ארצות-הברית, והובסו חיים וייצמן ותומ-כיו, שציידו בשיתוף פעולה עם הבריטים. מאז אותה ועידה החלה בריטניה לראות במיפעל התחיה היהודי סכנה להמשך שליטתה באזור.

הבריטים החלו לפעול בעזרת "קוויזלינגים" כמו המלך פארוק המצרי ונורי אל-טעיד העיראקי, למען הקמת החבר הערבי (הליגה הערבית) שעיקר דאגותיו לסלק את הקמת המדינה היהודית. בעיקבות זאת הורעו היחסים בין הבריטים לישראל-לים ולולא מילחמת-העולם השנייה, והצטרפות אלפי

בכל התפתחות תקינה, יש תוכנית. בה במידה שהעבר "דוחף" — העתיד, "מושך".

הלקוח שבא ליעוץ אסטרולוגי דומה לטייס לפני טיסה, המבקש מידע על תנאי מזג האוויר, הלחץ והמס-לול, כדי שטיסתו תצליח. תפקידו של היועץ האסטרו-לוגי הוא להדריך את הלקוח, כדי שייטיב לנצל את הנסיבות הפנימיות והחיצוניות בכל אחד משלבי חייו, כדי שימצא את חייו בשלמות. האסטרולוגיה, ככל תורה מתמטית, מארגנת נתונים, אבל אינה הופכת אותם למידע. כמו תורת ההסתברות, היא כלי-יעור בידיו של בעל-מיקצוע או מדען. תפיסה זו מחלחלת היום לתור-דעתם של אסטרולוגים ואני צופה שבעתיד נחזה בהי-עלמו של מיקצוע האסטרולוג ובהופעתם של יועצים פסיכולוגיים, כלכליים, פוליטיים וכו', המשתמשים ב"אסטרולוגיה".

כיום פונות חברות נוספות לאסטרולוגים, במטרה לנצל את יתרונות האסטרולוגיה, ודפוסי-יעוץ תמציי-יים ותכליתיים, בעזרת טפסים משובללים, נוצרים בכל יום. עם זאת, האסטרולוגיה הישראלית הישאר בחש-כת ימי-הביניים, כל עוד לא התחבר בטבורה אל ההת-רחשויות במרכזים אסטרולוגיים בעולם, ותסתגל לרוח החדשה של רבת-חומיות ובינת-חומיות.

יובן, איפוא, שהאסטרולוגיה המודרנית צריכה להקיא מתוכה גם את הספח המיסטי הזר וגם את הסנסציוניות הזולה והשיטחית, שכן אין מקום למכשף-אליל בעולם המחשב.

דניאל הרמן, אסטרולוג, תל-אביב

ב-12 באפריל החליטה הוועידה המדינית של חלי-גה הערבית על פלישה של הצבאות הסדירים לפלשתי-נה, ביום סיום המנדט, ה-15 במאי 48'.

ב-13 באפריל נתקל הצוות הרפואי של "חדשה" במאמר, והתוצאה היתה יותר מ-70' הרגים, רובם רופ-אים ועובדי-רפואה. התוקפים תעריבים צעקו, "דיר-יא-סין! דיר-יאסין!"

הנוקים שנגרמו למדינת-ישראל שדרך היו קשים, אך מלבד אלה נגרמו עוד נזקים שקשה לאמוד אותם. בין היתר: כ-750' אלף יהודי ארצות-ערב עמדו בפני סכנת פוגרום, שנמנעה בנס.

כוחות השמאל, שהיו אוהדים את מיפעל השיחרור הלאומי בישראל, מילאו פיהם מים בעיקבות הזוועה בדיר-יאסין ובריטניה השיגה את חפצה והוכיחה לעולם כי אכן בארץ שורר תוהו ובוהו. עד כדי כך שהאמרי-קאים באו"ם הצטרפו לדרישת הבריטים, למען ביטול החלטת החלוקה וכינון מישטר נאמנות תחתיה.

מדוע עשה זאת בגין?

...בראיון עם לורד בתל ("ידיעות אחרונות", 22.6.79) אומר בגין, כי האזרחים נהרגו תוך כדי קרב, וכי תושבי הכפר הוזחרו ברמקולים. לעצרי אין לדברים אלה כל בסיס. בכתבה של מאיר פעיל ("ידיעות אחר-ונוט", 4.4.72) נמסר, כי מפקד החנה, דויד שאל-תיאל, הציע ללוחמי אצ"ל ולח"י אלטרנטיבות אח-רות, ואמר במפורש שאין צורך בפעולה בדיר-יאסין, אך הם משכו לדיר-יאסין. ועוד אומר פעיל באותה כתבה, כי האזרחים נהרגו ללא צורך וכי לא נכון שהוזחרו ברמ-קולים, כי הרמקול נדם בכניסה אל הכפר, מפני שהטני-דר, שעליו הותקן הרמקול, חידדר. אני, וכמוני רבים, נוטה לקבל את גירסתו של פעיל.

נעים גלעד, תל-אביב